

Andreas, du står där nu på flygplatsen i Bryssel.

Är det fullt med svenska fotbollsfans som ska ta sig hem nu, eller vad händer?

Det är lite otäcka och som säger rätt mycket om den här händelsen.

Det vet man ju inte eftersom det är ingen som vågar ha på sig en svensk landslagströja idag.

Det här är Dagens Eko med Robin Olin.

Idag om terrorrådet i Bryssel och hur svenska fans blev måltavlor.

Klockan är kvart över sju på kvällen måndag den 16 oktober.

Det är en och en halv timme kvar till avspark i Sveriges EM-kvalmatch mot Belgien i Bryssel.

Några kilometer bort från stadion syns en man i orange jakka och vidsjälms hoppa av en väspa.

Det är mörkt där på gatan, men i en video kan man se hur han håller ett automatvapen av typen Kalashnikov.

Han börjar skjuta flera skott och springer sedan efter en man som flyger in i en byggnad bryvid.

Genom de stora glasfönstren syns hur han står där inne, lutade över mannen som nu ligger på golvet framför honom och avfyrar en sista kula.

Sen hoppar han på väspan igen och kör iväg.

På Facebook dyker en video upp där en misstänkt hjärningsmannen, identifierad som 45-åriga Abdel Salam Lassoued, spelar in sig själv.

Han ser sig omkring på gatan och sen tittar han rakt in i kameran.

Och säger att han är från terrororganisationen IS och att han attackerat svenskar.

Men bland de svenska fotbollsupporterna och spelarna som nu samlas in för matchen vet man fortfarande ingenting.

Gästeradgesportens Andreas Mats.

Ja Andreas, jag tänker att du ska få ta oss igenom de här dramatiska timmarna i Bryssel, det du varit med om.

Men först kan du inte ge en bild av stämningen på plats där innan de här uppgifterna om gällskjutna svenska kommer.

Alltså när det väl ska bli någon slags fotbollsfest.

Ja, bara det var ju märkligt eftersom den här matchen för svensk del var helt betydelslös.

Först i ekot om att Sveriges herrlandslag missar en direkt plats till fotbolls EM,

det är såklart efter österrikens seger mot Azerbajjan i kväll.

Så när vi, ja, Johan Elmander satt oss där på läktaren, då var ju stämningen låg på grund av det där.

Kan vi börja med förvunskaptenen själv, Jan-Andersson, som promenerade här en bit ifrån oss?

Han såg inget glad ut.

Nej, det gjorde han inte.

Det var en tung gång när han var på väg här.

Johan och jag försökte tolka spelarnas kroppspråk, tolka supportarnas kroppspråk.

Spela en helt oviktig match.

Hur fäste lite det?

Det var det vi fokuserade på.

Jag tyckte att det här var ju inte så kul jobb jämfört med andra matcher vi har bevakats tidigare, men den skulle ju bevakas ändå.

Men den tråkiga känslan i efterhand var ju bara ett litet nytt med tanke på vad vi hade framför oss.

Det såg inte så munter ut.

Tunga Brysselsteg, skulle man kunna hellre ha.

Han är på väg till Rarysportens.  
Så ta oss igenom vad som händer.  
Hur får du först syn på att det är något som inte stämmer här?  
Matchen hade precis börjat.  
Johan och jag sitter och följer spelet och blir först förvådad över hur bra Sverige spelar.  
Detta hålltade svenska herrlandslag och fotboll.  
Samtidigt så börjar det plinga till i telefonen.  
Hade det varit en match som hade hjälpt något så tror jag faktiskt inte vi hade haft våra telefoner fram.  
Då är man så himla fokuserad på matchen.  
Men nu eftersom den inte betydde något, eftersom jag strykade vunnit mot Aserbadjan, så hade vi nog telefonerna fram ändå.  
Och då började det komma första.  
Meddelandet var skjutsning i Bryssel.  
Här är Ekot som börjar med uppgifter om en skottlossning i centrala Bryssel i kväll.  
Då tänker man, det var ju fasansfullt vidrigt att det ska hända så nära man själv är.  
Och sen fylldes det ju på att det skulle vara svenskar i.  
Uppgifter säger att bland ett par dödsoffer svinns svenska medborgare, det är belgiska medier som rapporterar detta.  
Det byggdes ju på med mer och mer information.  
Och det får bekattelsen på att det verkligen stämmer.  
Den känslan är så obeskrivt hemskt.  
På alla de supporterna man ser, vi hade ju varit ute på stan tidigare på dagen och pratat med svenska supportrar som satt på Grand Place i Bryssel och fröjdades inför matchen.  
Och så händer det.  
Och vi ser också att mellan Belgians och Sveriges avbytarbänker i den här spelargången, där spelarna kommer ut, att det är en förbrillaktivitet, vi ser de svenska fotbollförbundets säkerhetschef och andra som springer omkring och pratar i telefon med varandra och vi fattar ju att det här är oerhört allvarligt.  
Men spelarna på planen vet dem någonting i det här läget?  
De vet ingenting. Ledarna får reda på det strax föra av Spark.  
Och hur ser det ut när du ser ut över de svenska supporterna?  
Märke folk att det här händer eller är de fokuserade på fotbollen?  
De börjar sätta sig ner, de börjar också titta i sina telefoner, sluta följa matchen.  
Det är klart att de känner enorm oro.  
Om vi är lite oroliga, som ändå sitter på en pressläktare och inte har några landslagströja på oss, så måste deras oro ha varit jättestor.  
Har inte svenska fotbollförbundet något tryck på Belgians förbundet att bryta matchen av svenska medborgare

i landslagströja skjutits?

Vi har inte kommit så långt, han har precis fått reda på det här, så vi får ta det efter.

Just nu är vi trygga och säkra inne på arena.

Det är det som är anledningen att vi spelar fotbollar ut.

Det bästa steg är att matchen blåser av och efter 45 spelarna går in i omklädesrummen och får information.

Vi får väldigt knapphändigt information där vi sitter om vad som ska hända med själva matchen.

Tror du att en svensk landslagsspelare vill gå ut och spela 45 minuter med den här informationen?

Vad leker vi?

Vi har brytte matchen för tomma plastglas på arena och vi ska gå ut och spela fotboll.

Det börjar florera en massa rykten.

Matchen ska avbrytas, matchen ska spelas vidare.

Polisen har omringat hela staden, det går inte att komma härifrån.

Det ser man inte inifrån arena, man har ingen fullständig, ingen aning om vad som pågår utanför arena.

Det är en ganska olustig känsla att inte veta det och sitta där i ett limbo.

När jag kommer ner i paus och får den här informationen till mig och direkt så känner jag att det här inte är helt överkligt på något sätt.

Då tog Victor ett stort inget strategi som lakar upp det, men du kan själv berätta om hur du såg på det.

När det första var, jag försökte prata med alla spelare och se hur de kände.

Det är de svenska spelarna som inte vill spela vidare.

Man kan ju fullt förstå och då går det in till de välkska spelarna och de välkska spelarna helt inne på samma spårmatchen avbruts och till slut får vi reda på det.

Alla måste stanna på arenan, ta det lugnt, sätta det ner.

Hur förändrar stämningen då då, skulle du säga?

Där ni sitter på arenan?

Det blir någon slags tystnad.  
Det blir väldigt stillsamt allting.  
Det är någon slags vördnad  
i luften från alla som är där.  
Det är ingen som skriker,  
ingen som på något sätt protesterar  
mot det här och vill därifrån,  
utan det är ett väldigt värdigt och fint bemötare.  
Inte minst från den belgiska publiken tycker jag.  
Alla förstår allvaret.  
Det är en stad och ett land som har drabbats  
av terrorhandlingar tidigare.  
De kan det här.  
Här sitter tusentals svenska många klädda  
i svenska landslagströjor  
och instängda på arenan,  
som någon slags potentiella måltavlor.  
Det är helt sjukt.  
Vi har suttit och haft en trevlig dag i hela dagen.  
På torget, landslagströjor överallt,  
svenska flaggor, det hade kunnat varit jag.  
Det hade kunnat vi som vi reserat sammans med.  
Det är otroligt häftigt.  
Mina tankar är att ska jag gå bort,  
ska jag försöka ta mig dit,  
pratar mer om ska jag ge dem min jakka.  
Jag vill inte att de ska ångring i gula kläder.  
Min dotter hör av sig och säger att hon har en kompis  
som är på läktaren bland de svenska supporterna.  
Man känner sån, räddslag skulle jag säga,  
för deras gula tröjorna blir på något sätt  
någon slags måltavle symbol  
som är oerhört olustig.  
Man vill bara ta bort det där gula.  
Vi har varit jättetydliga med att vi tar av oss  
våra matchkläder, våra blå gulatter allger,  
allting som pikar ut oss som svenskar.  
Tyvärr är vi i det läget nu,  
att vi är utsatta för ett form av hot och angrepp  
där den svenska färgerna är måltavla helt enkelt.  
Och gör folk det, försöker de få bort  
den här symbolen från sina kroppar?  
Ja, många tar av sig sina tröjor  
om de har något annat att sätta på sig.

Det är ju inte alla som har,  
utan de flesta, skulle jag säga,  
har fortfarande kvar sina gula tröjor.  
Då var väl klockan framåt drygt ett någon gång,  
och då går den till så att sektion för sektion  
på läktarna töms på belgiska supportrar.  
Läktare försvinner, folk nästa läktare försvinner,  
folk tredje läktare försvinner, folk.  
Det töms verkligen som ett pussel som försvinner,  
men inga svenska supportrar släpps fortfarande ut.  
Det blir liksom väldigt tydligt då  
att det är svenskarna där det handlar om?  
Ja, otroligt tydligt.  
Man ser till och med belgiska supportrar  
som går fram mot de svenska och på något sätt  
visar sitt stöd.  
De ställer sig in till avspärrningarna  
och man ser att det pågår stillsamma diskussioner.  
De känner mer om dem.  
De har varit med om det här tidigare.  
De vet hur fasansfullt det är.  
Till slut tömmer man även den här  
speciellt avdelade svenska läktaren.  
Den är ner på löparvanan  
och ut i spelargången ganska trångt.  
Och återigen ytterligare någon timme går.  
Vad far genom ditt huvud i det här läget?  
För jag menar samtidigt antar du  
att du följer nyhetsrapporteringen om  
en potentiell gärningsmann  
någonstans där ute?  
Ja, det är det som är så skrämmande.  
Och det är väl därför att det tar så pass lång tid  
för att man är fortfarande väldigt osäker på  
hur han är och om han kan ställa till  
ytterligare förfärliga saker.  
Så det känns otryggt trots att det är  
all denna bevakning och trots att man är inne på arenan.  
Sen börjar det så sakdeliga röra sig.  
Alla måste fram identifiera sig,  
säga sitt namn och vad de bor.  
Sen därifrån ordnar då  
den belgiska polisen bussar med poliseskort.  
Blå ljusbilar tar oss till våra olika hotell.

Det är verkligen en miniatyrös säkerhetskontroll varje steg.  
Otroligt säkerhetssäkerhet. Först gick polisen in på hotellet,  
kollades allt var lugnt,  
sen släppte de ut oss ur bussen.  
Till och med poliserna följer med oss in i hotellreceptionen.  
Under måndagskvällen ljuder sirener  
över centrala Bryssel.  
Terror hotnivån höjs  
och jakten på den misstänkta gärningsmannen  
pågår hela natten.  
Svenska på plats uppmanas och hör av sig till anhörig  
och skriva upp sig på den så kallade svensklistan.  
Svenska UD bekräftar att det är två svenska medborgare som dödas.  
En tredje svensk ligger allvarligt skadad på sjukhus.  
Vidden av det som hände går också upp  
för svenska fotbollsupportrar  
som varit på väg till matchen  
och bevittnat skjutningen  
utan att då fullt utförstå vad det är som hände.  
På tisdagmorgon kommer uppgifter i belgiska medier om en ny skottlossning.  
Det kommer uppgifter i belgisk media  
om att en man ska ha skjutits på ett café i Bryssel  
och att det ska vara den misstänkta gärningsmannen.  
Den här gången mellan polisen och den misstänkta gärningsmannen.  
Han ska ha skjutits i bröstet och avlitit.  
Inligt belgiska myndigheter  
barande och fortfarande på automatvapnet  
som användes för att döda svenskarna.  
Och Sveriges statsminister Ulf Kristersson  
håller tal till nationen.  
Den misstänkta gärningsmannen uppges var från Tunisien  
och ska ha befunnit sig illegalt i belgen  
efter att ha fått avslag på en asylansökan.  
Men han ska också, enligt statsministern,  
tidigare ha vistats i Sverige.  
Den misstänkta gärningsmannen  
hade enligt belgiska källor sökt Asyl  
men fått avslag och sen hållit sig kvar i landet.  
Han har också tidvis vistats i Sverige.  
Ja Andreas, nu befinner du dig på flygplatsen där.  
Har allta här landat på något sätt hos dig?  
Nej, jag skulle inte säga att det har landat.  
Det har inte blivit särskilt många timmars sömn  
innan det snurrar rätt frisk till skallen.

Det är många tankar på vad man egentligen håller på med  
och vad det är för en värld vi lever i.  
Tankar framåt på kommande sport över en emang  
är ett OS i Paris nästa sommar  
där svenska supportrar kommer att åka  
och heja på olika svenska idrottar.  
Det är ju det här med svenska support.  
Man har ju sett dem överallt i hela världen  
och följer de olika svenska landslagen.  
Det är ofta en sån otrolig glädje förknippad med det.  
Ja, det är det.  
Ja, det är det.  
Ja, det är det.  
Det är ofta en sån otrolig glädje förknippad med det.  
Och att det ska då förknippas med att det också blir  
en måltavla för terrorister.  
Det är så ofattbart hänt att kunna ta in.  
Och du säger, du tänker på vad du håller på med.  
Vad tänker du då?  
Jo, men det är ju det.  
Jag sitter då som referent timmar inför matchen  
och går igenom hur många målar Romelu Lukaku har gjort  
i det belgiska landslaget.  
Oj, han har gjort 77 stycken på 111-landskampen.  
Det är ju helt fenomenalt.  
Vilken fantastisk fotbollsspelare han är.  
Och det då, jämförelse med det som händer sen så...  
Om jag förstår det rätt så är det på något sätt som att  
sportprestationen är bleknar i det här läget.  
Det är klart de gör.  
Det är klart de gör.  
Och samtidigt älskar jag ju fotboll.  
Jag älskar fotboll oerhört och vill att fotbollen  
ska vara en slags gemensam fristad för alla.  
Men då händer det här.  
Jag vet inte, jag ska ju på fotboll i morgon igen.  
Vi får väl se hur jag...  
Det är svårt att säga hur jag kommer känna in för det.  
Utrikesdepartementet har efter gårdagens attack  
manat alla svenskar utomlands att vara mer försiktiga och vaksamma.  
Efter att svenskarna dödades i samband med en fotbollsmatch i går  
har det växt frågor om hur farligt det är  
att skylda miss en svenska lands tillhörighet när man är utomlands.  
Hos Riksidors förbundet har man gått ut med

rekommendation till sina medlemsförbund  
att överväga om man bör ha på sig landslagskläder i svenska färger.  
Det är klart att det här är en chock för alla svenskar.  
Tyvärr är det ju så att jag kommer aldrig kunna gå på  
en svensk landskamp eller svensk os-deltagande  
utan att ha en olustkänsla kring gula kläder.  
Det är bara att inse. Så kommer det bli.  
Tack så mycket Andreas för att du var med.  
Tack.  
Och det var allt från Dagens ECO.  
Vi hörs igen imorgon.